

**BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
FEGYELMI TANÁCSA**

Ügyszám: **2020. F. 158/18.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2021. július 12. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i   h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

400.000 Ft pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a kormányhivatal tett bejelentést. A bejelentő előadta, hogy K.S. ideiglenes gondnokság alatt áll, ideiglenes gondnoka élettársa. K.S. tulajdonát képezi a [...] szám alatti ingatlan. A bejelentő előadta, hogy rendelkezésére áll igazságügyi elmeorvos szakértő szakértői véleménye, amelyben foglaltak szerint K.S. súlyos demenciában szenved, amely egy évek óta tartó szellemi leépülési folyamat eredménye.

A bejelentő tájékoztatta a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy K.S. a tulajdonát képező ingatlant akarata ellenére eladta számára rendkívül kedvezőtlen feltételekkel az eljárás alá vont ügyvéd közreműködésével.

A bejelentő a tudomására jutott tényeket az ideiglenes gondnoktól szerezte, aki K.S. ideiglenes gondnokság alá helyezését kérte annak érdekében, hogy a fent említett szerződést megtámadhassa.

A bejelentő az ügyre vonatkozó dokumentumait csatolta.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte, erről a bejelentés másolatának megküldése mellett az eljárás alá vont ügyvédet értesítette és felhívta, hogy csatolja az ügyre vonatkozó iratokat, valamint tegyen észrevételeket.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában részletesen ismertette a tényállást. Előadása szerint minden tekintetben jogszerűen járt el, a felekkel az adásvételi szerződés tartalmáról, majd a később létrehozott szerződések tartalmáról a felekkel egyeztetett. Nem merült fel kétség az eljárás alá vont ügyvédben K.S. szellemi állapotával kapcsolatban, megítélése szerint belátási képességének birtokában volt, a szerződéseket megértette. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint nem követett el fegyelmi vétséget. Részletes érdemi nyilatkozatához az ügyre vonatkozó iratait csatolta. Iratcsatolását a vizsgálati eljárásban a későbbiekben a tulajdoni lapok megküldésével kiegészítette.

A fegyelmi biztos személyes meghallgatás céljából tanúként idézte az ideiglenes gondnokot, a küldemény nem kereste postai jelzéssel érkezett vissza. A fegyelmi biztos jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a tanú a meghallgatáson nem jelent meg.

A fegyelmi biztos személyes meghallgatás céljából tanúként idézte [...] ügyvédjelöltet, de a meghallgatás a tanún kívül álló okból elmaradt.

A fegyelmi biztos határozatában kezdeményezte a fegyelmi eljárást az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A fegyelmi biztos a tényállást a rendelkezésére álló dokumentumok és az eljárás alá vont ügyvéd észrevétele alapján állapította meg, amelyek alapján alaposan feltételezhető, hogy az eljárás alá vont ügyvéd több szempontból is valótlan tartalmú okiratokat szerkesztett és ellenjegyzett, ezzel megsértette az okiratszerkesztés és okirati ellenjegyzés szabályait, egyes ellenjegyzett okiratok jogszabályba ütköznek, illetve tevékenységét nem a szakmai előírásoknak megfelelően, a legjobb tudása és lelkiismerete szerint látta el.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. §, (1) (3) és (5), a 20. § (4), a 32. § (1)-(3) és (7)-(8), a 42. § (3)-(4) és (6) bekezdéseiben foglaltakat, valamint a 44. § (1) a), b), c) pontjait, illetve az ÜESZ. 2.1., 2.2., 2.4., pontjaiban foglalt rendelkezéseket.

A fegyelmi eljárás kezdeményezéséről mind a bejelentőt, mind pedig az eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi biztos értesítette.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatra részletes észrevételt tett.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételeiben előadta, hogy P.E. 2018. szeptember 5-én kereste fel és megbízást adott K.S. tulajdonát képező ingatlan adásvételi szerződésének elkészítésére, amely ingatlant meg kívánta vásárolni. Másnap a felek, valamint K.S. ideiglenes gondnoka és V.S. megjelentek az irodában, egyeztették a feltételeket, majd a szerződés aláírása előtt átolvasták a tervezetet. A jelenlévők közül senkinek nem volt kétsége, hogy K.S. belátási képessége birtokában van, a szerződést megértette. Felek a szerződéses rendelkezéseket, a vételárat, a fizetési feltételeket, a határidőket egyetértésben állapították meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy K.S. a szerződés megkötésekor nem állt gondnokság hatálya alatt, erre irányuló eljárásról nem volt tudomása, esetleges demenciáról élettársa nem adott tájékoztatást. E vonatkozásban az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint nem követett el fegyelmi vétséget, eljárása körülmekintő volt.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta továbbá, hogy P.E. segített K.S.-nek másik ingatlant keresni, amely sikerrel járt. Tekintettel arra, hogy P.E. a vételár hátralékkal még tartozott, nincs jogi akadálya annak, hogy a vételár hátralék terhére a vevő fizesse ki az eladó által vásárolt másik ingatlan vételárát.

Az eljárás alá vont ügyvéd biztosítani kívánta K.S. élettársa lakhatását, ezért rábeszélte az idős hölgyet, hogy az általa megvásárolt ingatlanra alapítsanak az élettárs javára haszonélvezeti jogot, amely szintén jogszerű lépés volt.

Ezt követően K.S. kijelentette, hogy nem kíván az eladott ingatlanból kiköltözni, azt nem akarja eladni. Az eljárás alá vont ügyvéd előadása szerint megoldást keresvén a helyzetre, a felekkel való többszöri konzultáció után az életjáradéki szerződést tartotta a legalkalmasabb jogintézménynek. Ugyanakkor a felek között egy elszámolást készített, miszerint K.S. P.E.-nek az adásvételi szerződés felbontása miatt 10.000.000 Ft-tal tartozik, amely követelést az életjáradékba beszámítanak a felek. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint ez volt a feleknek a legmegfelelőbb és jogszerű megoldás a további jogvita elkerülésére. Így a vevő hozzájutott az ingatlan tulajdonjogához, az eladó pedig kívánságának megfelelően továbbra is az ingatlanban lakhatott.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatra észrevételt tett:

- a.) Álláspontja szerint K.S.-nek nem kellett egy bonyolult szerződéses rendszert megérteni, lévén ezek nem egy időben születtek, ezért mindig csak egy-egy okiratot kellett megismernie.
- b.) P.E. jogszerűen fizetett K.S. helyett, mivel a még ki nem fizetett vételár hátralék jogilag K.S. tulajdonát képezte, azzal szabadon rendelkezett. Ezért vitatta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy valótlan tartalmú okiratot készített volna, továbbá nem sértette egyik fél jogait, vagy érdekeit.

- c.) Amikor kiderült, hogy az eladó mégsem kívánja az ingatlan eladását, az eljárás alá vont ügyvéd előadása szerint a vevőnek ő azt tanácsolta, hogy fizesse ki a vételár-hátralékot, jegyeztesse be a tulajdonjogát és megfelelő eljárással, törvényes eszközök igénybevételével ki lehet kényszeríteni az ingatlan kiürítését. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése e vonatkozásban arra irányult, hogy egy folyamatban lévő adásvételi ügyletben köteles bármelyik felel kioktatni a törvényes lehetőségekről.
- d.) Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy végül a feleknek az volt a célja, hogy az eladó továbbra is birtokolja az ingatlant, a vevő pedig hozzájusson a tulajdonjoghoz. Ezért történt az életjáradéki szerződés létrehozása, amely mindkét fél valós akaratának megfelelt, nem volt célja az eladó vevő felé fennálló tartozásának rendezése.

Az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli védekezésében kifejtette, hogy az életjáradéki szerződés volt az egyetlen megoldás, amellyel mindkét fél akarata érvényesülhetett az elkerülhetetlen kompromisszumok mellett. Az eljárás alá vont ügyvéd változatlanul fenntartotta a már korábban előadottakat, miszerint K.S. belátási képességének birtokában volt, és élettársa egyetlen szóval sem utalt arra, hogy egy szellemi leépülési folyamat akár csak elindult volna.

Összefoglalva az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja: nem követett el fegyelmi vétséget, az általa szerkesztett okiratok a valóságnak és a felek akaratának megfeleltek, az okiratszerkesztés során körültekintően és jogszerűen járt el, K.S. belátási képessége birtokában volt.

Az eljárás alá vont ügyvéd további tanúk meghallgatását kérte.

A Fegyelmi Tanács az ügyben tartott tárgyalásra idézte az eljárás alá vont ügyvédet és K.S. élettársát tanúként.

A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd és a tanú szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. Megjelent ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője, aki előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kórházi kezelés alatt áll, ez akadályozta a tárgyaláson való megjelenésben.

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője tájékoztatta a Fegyelmi Tanácsot, hogy K.S. ideiglenes gondnoka keresetlevelet nyújtott be az életjáradéki szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, amely per folyamatban van, és amely perben a jogi képviselő képviseli P.E-t, az ingatlan vevőjét. A jogi képviselő a rendelkezésére álló tárgyalási jegyzőkönyveket megküldte.

A tényállás:

K.S. tulajdonát képezte a [...] szám alatti, belterületi lakóház, udvar megnevezésű ingatlan. Az ingatlanban az 1932-es születésű tulajdonos és élettársa lakott.

K.S. elhatározta, hogy eladja ingatlanát, mivel kettőjük számára az nagynak bizonyult, egy kisebb lakóházat és pénzt szeretett volna kapni. Ennek érdekében ingatlanközvetítőt is felkeresett.

P.E. élettársával, V.S-sel bérleményben lakott, és szeretett volna ingatlant vásárolni, amelybe minél előbb be lehet költözni. P.E. elmondása szerint nem az ingatlanközvetítőn keresztül ismerte meg K.S. házát, hanem az utcában járva látta az eladó táblát. P.E. felvette a kapcsolatot az idős eladóval, majd személyesen is felkereste, és az élettárs részvételével megállapodtak a vételárban, valamint abban, hogy hat hónapon belül kiköltözik a tulajdonos és élettársa az ingatlanból.

P.E. megkereste az eljárás alá vont ügyvédet és megbízta a K.S. tulajdonát képező ingatlanra az adásvételi szerződés elkészítésével.

P.E. megkeresése alapján az eljárás alá vont ügyvéd készítette és ellenjegyezte a P.E. vevő és az 1932-es születésű K.S. eladó között [...] szám alatti – egyébként az eladó által lakott – ingatlan adásvétele tárgyában megkötött adásvételi szerződést. Az eljárás alá vont ügyvéd az okiratszerkesztést és a későbbiekben végzett okiratszerkesztéseket is mindkét fél javára teljesítette, az okiratok nem hivatkoznak az Üttv. 43. § (5) bekezdésére.

Felek az ingatlan vételárát 43.000.000 Ft-ban határozták meg. Vevő a szerződéskötést megelőzően 400.000 Ft-ot fizetett ki foglaló jogcímén, a szerződés aláírásával egyidejűleg pedig 3.900.000 Ft-ot ugyancsak foglaló jogcímén, ennek megfelelően a foglaló teljes összege 4.300.000 Ft volt, amelyet az eladó átvett.

A felek az ingatlan birtokba adását 2019. március 30. napjában határozták meg, amely egyben a vételár-hátralék teljesítésének határideje is volt.

P.E-nek és élettársának – mivel bérleményben laktak – érdeke fűződött ahhoz, hogy az eladó az ingatlant a mielőbb, de legkésőbb a szerződésben meghatározott határidőben birtokba adja. Ezért P.E. segített az eladónak másik, igényeinek megfelelő ingatlant találni.

Az eladó az eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztésével létrejött adásvételi szerződéssel megvásárolta a [...] szám alatti, belterületi, lakóház, udvar megnevezésű ingatlant G.Z. tulajdonostól és M.J. haszonélvezőtől. Az ingatlan vételárát a felek 29.000.000 Ft-ban állapították meg. Az adásvételi szerződés 2.2. pontjában foglaltak szerint a vevő, azaz K.S. 2.900.000.-Ft-ot megfizetett a szerződés aláírásával egyidejűleg az eladóknak foglaló jogcímén.

Az adásvételi szerződés 2.3. pontja szerint K.S. a fennmaradó vételár-hátralékot 2018. október 8. napján volt köteles teljesíteni. Ezzel egyidejűleg ruházzák át az eladók az ingatlan tulajdonjogát, illetve hozzájárul a haszonélvezeti eladó e jogának törléséhez, és veszi birtokba az ingatlant a vevő.

Az eljárás alá vont ügyvéd által ellenjegyzett elismervényben G.Z. eladó nyilatkozott, hogy K.S. vevő a vételár-hátralékot részére megfizette.

Ugyancsak az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztésében és ellenjegyzésével K.S. és P.E. között egy megállapodás elnevezésű okirat jött létre, amelyben a felek rögzítik, hogy G.Z. részére a vételár-hátralék összegét, azaz 26.100.000 Ft-ot a valóságban P.E. fizette ki az általa K.S-től megvásárolt ingatlan 38.700.000 Ft összegű vételár-hátraléka terhére.

A megállapodás 2.2. pontja szerint P.E. vételár-hátralék jogcímén így már csak 9.700.000 Ft megfizetésére köteles, amelyet K.S. tudomásul vesz. Felek rögzítik, hogy az adásvételi szerződéstől eltérően 9.700.000 Ft a vevő fizetési kötelezettsége vételár-hátralék jogcímén.

Az eljárás alá vont ügyvéd K.S. által megvásárolt ingatlanra az élettárs javára haszonélvezeti jog alapítását tartalmazó okiratot szerkesztett, biztosítani kívánva élettársa lakhatását.

Időközben K.S. tájékoztatta P.E-t, hogy nem akar az ingatlanból kiköltözni, valójában annak eladása sem áll szándékában. A felek az eljárás alá vont ügyvédhez fordultak, mivel megegyezés nem jött létre közöttük, az eladó ragaszkodott az álláspontjához, a vevő pedig nem akarta felbontani a szerződést, ragaszkodott a tulajdonjog és a birtok megszerzéséhez. Az eljárás alá vont ügyvéd először azt tanácsolta P.E-nek, hogy fizesse ki a hátralékos 9.700.000.-Ft összegű vételárát, szerezze meg az ingatlan tulajdonjogát és törvényes eszközök igénybevételével az eladót a lakás kiürítésére lehet köteleztetni. P.E. ezt végül nem kívánta, így az eljárás alá vont ügyvéd – tekintettel arra, hogy az eladó a foglalót, vagy annak dupláját nem tudta volna visszafizetni, P.E. pedig mindenképpen ragaszkodott a tulajdonjoghoz – az életjáradéki szerződés létrehozását tanácsolta, mint a legmegfelelőbb megoldást.

K.S. és P.E. az adásvételi szerződést felbontotta. A szerződés hatályba lépése a szerződés 3.3. pontja szerint feltételhez kötött, miszerint akkor lép hatályba a szerződés, ha K.S. élettársa közjegyzői okiratban nyilatkozik, hogy K.S. halála esetén P.E. által fizetendő 4.000.000 Ft ellenében elhagyja az ingatlant.

K.S. és P.E. között az eljárás alá vont ügyvéd közreműködésével engedményezési szerződés jött létre. A szerződés tartalmazza a felek közötti elszámolást az engedményező K.S. adásvételi ügyletében P.E. által az engedményező helyett kifizetett összegekre nézve. A jelen okirat szerint P.E-t megilleti az ingatlan értékesítéséből befolyó 29.000.000 Ft összegű majdan befolyó vételár. Az engedményezési szerződés 3.1. pontja szerint P.E-t a felbontott adásvételi szerződésben meghatározott foglaló kétszerese, azaz 8.600.000 Ft megilleti, továbbá viselni tartozik a szerződések elkészítéséért járó ügyvédi munkadíjat.

K.S. által élettársa javára az ingatlanra haszonélvezeti jog alapítását tartalmazó szerződést a felek felbontják, ugyancsak az eljárás alá vont ügyvéd közreműködésével.

Végezetül az adásvételi szerződés felbontását tartalmazó okirat hatályba lépését megelőzően – K.S. és P.E. életjáradéki szerződést kötött.

A szerződés 1.4. pontja rögzíti, hogy a kötelezett az ingatlanügyletekben összesen 33.300.000 Ft-ot teljesített a jogosult helyett, illetve ebből az adásvételnél a jogosult részére 4.300.000 Ft foglalót fizetett ki részére.

A szerződés tartalmazza továbbá, hogy kötelezettnek 9.700.000 Ft összegű tartozása állt fenn a jogosulttal szemben vételár-hátralék jogcímén, amelyet az adásvételi szerződés felbontása miatt megfizetnie nem kell.

A kötelezett részére a felek közötti engedményezési szerződés alapján 29.000.000 Ft az ingatlan értékesítéséből megtérül. A szerződés 1.5.1. pontja szerint a jogosult viselni tartozik a foglaló jogkövetkezményeit, így a kötelezettnek tartozik 8.600.000 Ft-tal, továbbá 1.400.000 Ft ügyvédi munkadíjjal. A felek a jogosult tartozását beszámítással rendezik oly módon, hogy a kötelezett járadékfizetési kötelezettségébe a jogosult 10.000.000 Ft tartozását beszámítják, így járadék fizetésére a kötelezett 2027. április 1. napjától lesz köteles. A járadékot a felek 100.000.-Ft/hó összegben határozták meg. K.S. a szerződések keletkezésének időpontjában 86 éves volt, a járadékfizetés kezdőnapján pedig 95 éves lesz.

K.S. élettársa jogi képviselője útján kezdeményezte K.S. gondnokság alá helyezését és kérte ideiglenes gondnokként való kijelölését. Beadványához csatolta az igazságügyi elmeorvos szakértő véleményét, amely szerint K.S. súlyos szellemi leépülésben szenved, amely feltehetően évek óta tart, így vélelmezhető, hogy a szerződések keletkezésének időpontjában is közepesen súlyos szellemi leépülésben szenvedett.

K.S. élettársa pert kívánt indítani P.E. ellen a szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt, ezért kérelmezte a gondnokság alá helyezést. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint K.S. elmondta, hogy el akarta adni a házát, mert nincs családja, majd úgy nyilatkozott, nem tudja, mit jelent az életjáradéki szerződés, az adásvételi szerződést sem tudja, mit jelent, úgy emlékszik, nem írt alá semmit. A gyámügy 2019. szeptember 17-én kirendelte az élettársat K.S. ideiglenes gondnokául és kezdeményezte a gondnokság alá helyezést az illetékes bíróságon.

K.S. élettársa peres eljárást kezdeményezett szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt P.E. ellen, amely per folyamatban van. P.E. a fegyelmi tárgyaláson tett nyilatkozata szerint a bíróság ítéletében megállapította a szerződések érvénytelenségét, de nem K.S. elmeállapota miatt, az ítéletet egyébként megfellebbezte.

A fegyelmi biztos K.S. meghallgatására tett indítványát nem tartotta fenn. A fegyelmi biztosnak és az eljárás alá vont ügyvédnek további bizonyítási indítványa nem volt. A Fegyelmi Tanács a bizonyítási eljárást befejezetté nyilvánította.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában előadta, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást változatlanul fenntartja, a rendelkezésre álló okiratok és az eljárás alá vont ügyvéd tárgyaláson tett nyilatkozatai, valamint a tanúk nyilatkozatai alátámasztják a tényállásban rögzítetteket, amire a felelősség alapozható.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd olyan okiratokat szerkesztett, amelyek a felek eredeti szándékát nem tükrözték. Kétségtelen, hogy igyekezett megoldani egy jogvitás helyzetet, de a fegyelmi biztos álláspontja szerint ez nem lett volna a dolga. Az eljárás alá vont ügyvéd olyan konstrukciót talált ki, ami egyik ügyfél érdekét sem hivatott szolgálni. A bíróság is megállapította, hogy joghatás kiváltására alkalmatlan volt a szerződés. Pár millió forint ellenérték fejében került volna egy 43.000.000 forintos ingatlan P.E. tulajdonába.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint eldöntendő kérdés, hogy képviselte-e az eljárás alá vont ügyvéd P.E-t a másik szerződéses féllel szemben, álláspontja szerint igen. Egészen addig, amíg a végső konstrukció ki nem alakult, addig nyilvánvaló volt, hogy az egyik fél nem kívánja a szerződés teljesítését. Tehát van egy érdek-összeütközés. Ezt követően történő tanácsadás az egyik ügyfél számára az ügyvédi tevékenység korlátaira vonatkozó szabályokkal ütközik.

Az azonosítási kötelezettségének az eljárás alá vont ügyvéd eleget tett, ezt bizonyította a jelen eljárásban, ennél fogva – a határozatban foglaltakat módosítva - nem 2 rendbeli, hanem 1 rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétség az, ami az eljárás alá vont ügyvéd terhére róható.

A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként vehető figyelembe az időmúlás, ami időközben bekövetkezett. Az eladói oldalon valamennyire rendeződött a helyzet. Jelenleg a vevő az, aki nem tudja egyelőre érvényesíteni a szándékát. A részbeni beismerő nyilatkozata az eljárás alá vont ügyvédnek szintén enyhítő körülmény, továbbá, hogy ügyvédi bejegyzése óta nem állt marasztalással végződött fegyelmi eljárás hatálya alatt.

Súlyosító körülmény, hogy komoly problémákat okozott mindkét félnek a nem megfelelő okiratszerkesztés.

A fegyelmi biztos pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazására és az eljárási költségben való marasztalásra tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson végső felszólalásában előadta, hogy a felek között kialakult jogvitás helyzet megoldására törekedett az életjáradéki szerződéses konstrukcióval, így az idős hölgy élete végéig az ingatlanban maradhatott. Ugyanakkor elismerte, hogy a jogosult javára alapított haszonélvezeti jog nem jutott eszébe. Elismerte az ügyvéd, hogy nem figyelt kellőképpen az ügyfele érdekére.

Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint olyan helyzet alakult ki, amiből nem lehet jól kijönni. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal nem értett egyet, hogy ellenérdekű félnek adott tanácsot. Elismerte, hogy az életjáradéki szerződés nem volt egy jó megoldás, elismerte a fegyelmi felelősségét, előadta, hogy ma már másként oldaná meg az ügyet.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. a.) pontja rendelkezése szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A fegyelmi biztos az alábbi jogszabály és szabályzati helyek megsértését róta az ügyvéd terhére.

Az **Üttv. 1 § (1) bekezdése** alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.

Az **Üttv. 1. § (3) bekezdése** rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az **Üttv. 1. § (5) bekezdése** szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

Az **Üttv. 20. § (4) bekezdése** alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha az ügyek között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez a tájékoztatást követően hozzájárult.

Az **Üttv. 42. (3) bekezdése** szerint az ügyvéd, a kamarai jogtanácsos és az európai közösségi jogász (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) köteles megtagadni az okiratszerkesztést, ha az akaratnyilvánítás jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

A **(4) bekezdés** értelmében az okiratszerkesztés során az ügyvéd úgy jár el, hogy az ügyfél kinyilvánított akarata - az Alaptörvény, a jogszabályok, az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusainak keretei között - az ügyfél érdekeinek megfelelő, továbbá joghatás kiváltására alkalmas legyen.

Az **(5) bekezdés** alapján Az ügyvéd az ügyfél által előadott tényeket teljes körűnek, pontosnak és valószínű fogadhatja el, azonban a (3) bekezdésben meghatározott követelmény érvényesülése érdekében tájékoztatnia kell az ügyfelet arról, ha az ügyvédtől elvárható gondosság mellett az ügyfél által előadott tények teljes körűségével, pontosságával vagy valóságával kapcsolatban kétsége merült fel.

A **(6) bekezdés** alapján az ügyvéd köteles az ügyfelet tájékoztatni a jogüggyellett kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról.

Az **Üttv. 32. § (1) bekezdése** értelmében a jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott, valamint a munkáltatója és harmadik személy közötti szerződés ellenjegyzését megelőzően a kamarai jogtanácsos (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) elvégzi az ügyfél, a kamarai jogtanácsos a munkáltatójával szerződő személy, illetve az ezek képviselőjében eljáró személy azonosítását.

Az **Üttv. 44. § (1) bekezdése** alapján az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja, hogy

- a) az okirat a jogszabályoknak megfelel,
- b) a felek nyilatkoztak arról, hogy az okiratban foglaltak megfelelnek az akaratuknak,
- c) az okiratban megjelölt felek, illetve az eljáró képviselőik azonosítását elvégezte, és
- d) az okiratot a felek előtte írták alá vagy az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjukként ismerték el.

A **6/2018. (III.26.) MÜK szabályzata az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ.)**

2.1. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

Az **ÜESZ. 2.2. pontja** szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

Az **ÜESZ. 2.4. pontja** alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e a fenti törvényi és hivatásrendbeli szabályokat, és ezzel megvalósított-e az Üttv. 107. §-ában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

Előre kell bocsátani, hogy az ügyvédnek fokozott gondossággal kell eljárni okiratszerkesztési tevékenységében, különösen, ha ügyfele idős korú, mint jelen esetben K.S., aki 2018-ban 86 éves volt. Ugyanakkor le kell szögezni, hogy az ügyvéd nem rendelkezik elmeorvosi képzettséggel, nem várható el tőle, hogy felismerje a kommunikációban, vagy egyéb magatartási jelekből a nem nyilvánvaló, kezdeti demenciára utaló jeleket.

A jelen ügyben K.S. 2018-ban nem állt gondnokság hatálya alatt, így az ügyvédnek, amennyire ez lehetséges, személyes beszélgetés során lehet csak meggyőződni arról, hogy ügyfele belátási képességeinek birtokában van-e, legfeljebb több odafigyeléssel, körültekintéssel kell eljárnia. K.S. gondnokság alá helyezését csak a 2019. április 14-én kelt elmeorvosi szakértői vélemény után, 2019. július 4-én kezdeményezte élettársa. Erre tekintettel is a Fegyelmi Tanács K.S. szellemi állapotát nem vizsgálta, a belátási képesség hiánya miatti szerződés érvénytelenségének megállapítása pedig bírósági hatáskör.

Az eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztése során az alábbiakban nem járt el körültekintően:

1./ K.S. és P.E. közötti adásvételi szerződésben a vételár-hátralék kifizetésének határidejét és a birtokba adás időpontját 2019. március végében határozta meg az ügyvéd a felek megállapodásának megfelelően. Ugyanakkor K.S. által megvásárolt másik ingatlanra létrejött adásvételi szerződésben a vételár-hátralék megfizetésének határideje 2018. október 8. volt. Ez esetben az eljárás alá vont ügyvéd nem járt el körültekintően. Tudott volt, hogy K.S. a megvásárolni kívánt ingatlan vételárát csak saját ingatlanának vételárából képes kifizetni, tehát a 2018. október végi fizetési határidő egy lehetetlen feltétel. Ezzel az eljárás alá vont ügyvéd az adásvételi szerződés teljesítését tette kockára, nem gondolta végig a szerződéses folyamatot. A teljesítési határidő ügyfele érdekeinek sérelmére került megállapításra.

Ebben az esetben a felek akaratának érvényesítéséhez meg kell találni a megfelelő megoldást, például a letét intézményét igénybe lehet venni, vagy ki lehet fizetni vételár-előleget, és a birtokba adásig egy megfelelő összeget visszatartani.

Ezzel a magatartással vétett az eljárás alá vont ügyvéd az ÜESZ 2.2. pontja ellen, amennyiben a tényállást ismerve, jogilag felkészülten kell eljárni, és vétett az ÜESZ 2.4. pontja ellen, amennyiben ügyfele érdekeivel ellentétesen járt el.

2./ Az eljárás alá vont ügyvéd K.S. és P.E. között egy megállapodás elnevezésű okiratot szerkesztett, amelyben a felek rögzítik, hogy G.Z. részére a vételár-hátralék összegét, azaz 26.100.000 Ft-ot a valóságban P.E. fizette ki az általa K.S-től megvásárolt ingatlan 38.700.000 Ft összegű vételár-hátralék terhére.

Az adásvételi szerződés azt tartalmazza, hogy a foglaló 2.900.000 Ft-os összegét K.S. fizette ki. Az eladó által kiállított elismervény azt tartalmazza, hogy a vételár-hátralékot K.S. fizette ki. A megállapodás, az adásvételi szerződés, valamint az eladói elismervény ellentmondanak egymásnak, tehát valamelyik okirat e vonatkozásban nem valós.

Az eljárás alá vont ügyvéd szerződésben akár rendezhette volna ezt a kérdést, elkerülve ezzel egy további, a 86 éves ügyfele részére minden bizonnyal, még a belátási képesség teljes birtokában lévő laikus számára is követhetetlen szerződés halmazt.

A megállapodás ezen kívül azt tartalmazza, hogy P.E. a 38.700.000 Ft összegű vételár-hátralék terhére 26.100.000 Ft-ot fizetett ki G.Z-nek és társának, így K.S. részére már csak 9.700.000 Ft-ot kell fizetnie. A foglaló kifizetéséről a megállapodás nem szól, így számszakilag sem valós a megállapodás, mivel a megállapodásban szereplő számok szerint P.E. tartozása 12.600.000 Ft lett volna.

Ez esetben ismételten hiányzott az ügyvéd körültekintése, továbbá ügyfele hátrányára tévedett az okirat szerint. Csak a később keletkezett engedményezési szerződésben jelenik meg először, hogy a 2.900.000 Ft foglalót P.E. fizette ki, de ilyen körülmények között sérült az okiratokban rögzítettek valóságához fűződő kíváncsi. Ezzel viszont az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ÜESZ 2.4. pontját, 2.2. pontját, valamint az Üttv. 1. § (3) bekezdésében megfogalmazott lelkiismeretes eljárás követelményét.

3./ 2018. november 3-án több okirattal egyidejűleg az eljárás alá vont ügyvéd okiratot készített, amelyben K.S. és P.E. felbontotta az ingatlanra létrejött adásvételi szerződést. Az okirat többek között rögzíti az előzményeket, a felek közötti elszámolást és az adásvételi szerződés felbontására vonatkozó nyilatkozatokat.

Az okirat II. fejezete rendelkezik a felbontás feltételeiről, az okirat hatályba lépéséről, ennek feltételeiről, amelyek: az életjáradéki és az engedményezési szerződés egyidejű aláírása, valamint a 3.3. pontban körülírt és az élettárs által közjegyző előtt közokiratba foglalt nyilatkozat megléte, amely szerint kötelezettséget vállal arra, hogy K.S. halálát követő 30 napon belül 4.000.000 Ft átvétele ellenében véglegesen elhagyja az ingatlan. A szerződés 3.4. pontja úgy rendelkezik, hogy a hatályba lépés feltétele a fenti okiratok aláírása. Az életjáradéki szerződést és az engedményezési szerződést a felek egyidejűleg aláírták, azonban a közjegyzői okirat hiányzott, az a törvényszék előtt folyamatban lévő perben sem került becsatolásra, azaz az adásvételi szerződést felbontó okirat nem lépett hatályba. Ennek ellenére az eljárás alá vont ügyvéd az okiratot benyújtotta a földhivatalhoz, amely ennek alapján a P.E. javára történő tulajdonjog bejegyzésére irányuló eljárást megszüntette.

Ezzel a magatartással az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 42. (4) bekezdését, amely arról rendelkezik, hogy az okiratszerkesztés során az ügyvéd úgy jár el, hogy az ügyfél kinyilvánított akarata - az Alaptörvény, a jogszabályok, az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusainak keretei között - az ügyfél érdekeinek megfelelő, továbbá joghatás kiváltására alkalmas legyen. A felek akaratára kiterjedt az adásvételi szerződés felbontására az okiratban meghatározott feltételek teljesedése esetén, amelyeket egyébként hatályba lépési feltételként is meghatároztak. Azzal, hogy a felek a szerződést aláírták és az létrejött, még nem biztos, hogy hatályos is. A hatály alatt az időbeli alkalmazhatóságot kell érteni, ami azt határozza meg, hogy a szerződésben foglalt egyes jogok és kötelezettségek milyen időponttól kezdve gyakorolhatóak, azaz a szerződés mikortól fejt ki joghatást. Jelen esetben az adásvételi szerződés felbontása csak a szerződésben meghatározott összes feltétel teljesítését követően vált volna hatályossá, addig joghatás kiváltására alkalmatlan volt.

Az eljárás alá vont ügyvéd azt elismerte, hogy nem járt utána a közjegyzői okirat meglétének, azonban a felbontó szerződés földhivatalhoz történő benyújtásával mindkét félnek érdeksérelmet okozott.

4./ P.E. és K.S. engedményezési szerződést írtak alá, amely rögzítette a felek közötti elszámolást. Az adásvételi szerződés felbontását tartalmazó okirat 3.1. pontja tartalmazta, hogy P.E. többek között akkor járul hozzá a szerződés felbontásához, ha K.S. megfizeti részére a foglaló kétszeresét, azaz 8.600.000 Ft-ot és viseli az 1.400.000 Ft összegű ügyvédi munkadíjat. Az engedményezési szerződés alapján a P.E. által az ingatlan eladójának kifizetett teljes összeg megtérül, ami egyébként a valóságban is megtörtént, mivel az ingatlant K.S. értékesítette 29.000.000 Ft-ért, amelyet teljes egészében P.E. kapott meg. K.S.-nek pénze nem volt, így a 10.000.000 Ft megfizetésére vállalt kötelezettség lehetetlen feltétel volt, amelyet az okiratszerkesztő ügyvéd is tudott. Az engedményezési szerződés hivatkozik az adásvételi szerződés felbontását tartalmazó okiratban meghatározott feltételekre. Az engedményezési szerződés egyebekben már tartalmazza, hogy K.S. tartozását a felek az életjáradékba beszámítják.

Mivel az adásvételi szerződést felbontó okirat nem lépett hatályba, így az arra épülő és a felbontó szerződésre hivatkozó engedményezési szerződés sem léphetett hatályba. Ezen kívül az engedményezési szerződés jogszabályba ütköző kikötést tartalmazott az életjáradékba történő beszámítás miatt. A Ptk. 6:51. § [A beszámítás kizártsága] (1) bekezdése, amely kógens rendelkezés, így szól:

(1) Beszámításnak nincs helye

a) tartásdíj- és járadékköveteléssel szemben,...

Ennek megfelelően a szerződés 2.1.2. pontjának e rendelkezése semmis. A semmisségi ok észlelése kizárólag annyit jelent, hogy a felek által célzott joghatás nem érhető el, az érvénytelenség, mint szankció a felek által célzott joghatást azért zárja ki, mert a szerződés megkötése folyamatában valamilyen rendellenesség, érvénytelenség ok merült fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd mindkét félnek érdeksérelmet okozva joghatás kiváltására alkalmatlan, semmis szerződést készített, amely a már fent idézett Üttv. 42. § (3) és (4) bekezdésébe ütközik.

5./ Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti két szerződés alapján elkészítette és ellenjegyezte P.E. és K.S. közötti életjáradéki szerződést.

A szerződés ugyancsak tartalmazta a fent már kifejtett semmis rendelkezést. A szerződés e vonatkozásban további érdeksérelmet okozott K.S.-nek, ugyanis a járadékfizetési kötelezettség P.E.-t a beszámítás miatt 2027. április 1-től terhelte. Az kétséget kizáróan megállapítható, hogy K.S.-t nem vezette ajándékozási szándék, márpedig a fenti szerződések alapján valójában P.E. ingyen jutott volna egy 43.000.000 Ft értékű ingatlanhoz. Ezen kívül K.S. életkorát figyelembe véve – 2027-ben 95 éves lenne – alappal feltételezhető, hogy járadékot egyáltalán nem, vagy nagyon csekély összegben kapott volna. E vonatkozásban megkérdőjelezhető a szerződés valósága az ügyféli akarat érvényesülése szempontjából.

Az eljárás alá vont ügyvéd tárgyaláson tett nyilatkozata szerint őt az vezette az életjáradéki szerződéses konstrukcióhoz, hogy teljesíteni kívánta K.S. akaratát, miszerint az ingatlanban kíván maradni, és így el lehetett kerülni egy hosszadalmas bíróságon végződő jogvitát. Ez méltányolható eljárás, azonban egyrészt joghatás kiváltására alkalmatlan okiratok készültek, másrészt az életjáradéki szerződés K.S. részére nem tartalmazta haszonélvezeti jog kikötését, így lakhatása egyáltalán nem volt biztosított. Önmagában az életjáradéki jog az érintett ingatlan használatát nem biztosítja a jogosult részére, ezért szükséges lett volna a jelen esetben a haszonélvezeti jog alapítása. Így az ügyvéd által elérni kívánt cél sem valósult meg.

A haszonélvezeti jog mellőzése újabb érdeksérelmet okozott. Az eljárás alá vont ügyvéd fenti okiratszerkesztési tevékenysége sérti a Ptk. 6:51. § c) pontját, az Üttv. 42. (3) és (4) bekezdését, valamint az ÜESZ 2.2 és 2.4. pontját.

A fenti magatartásokkal az ügyvéd a felhívott jogszabályhelyeket és magatartási normákat megsértette, amely indokoltan alapul szolgál a fegyelmi felelősség megállapítására.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el. Az eljárás alá vont ügyvédnek kötelezettsége az általa végzett tevékenységre vonatkozó – jelen esetben a tárgyi szerződésekre vonatkozó – jogszabályok ismerete, ahogyan azt a magatartási szabályok is előírják. A jogszabály nem ismerete nem mentő körülmény. Az eljárás alá vont ügyvéd több helyen is megsértette a jogszabályokat, amely magatartás szándékosnak minősül, még akkor is, ha az eshetőlegesen szándék.

Az eljárás alá vont ügyvéd az okiratszerkesztés során ügyfele érdekeit jelentősen sértette, amelyet fel kellett volna ismernie. Az okiratszerkesztő ügyvéd az okiratok tartalmát nem csak a felek akaratának érvényesítésére hozza létre, különösen, ha mindkét fél javára fejt ki ügyvédi tevékenységet, az okirat meg kell, feleljen a jogszabályoknak és egyik fél számára sem jelenthet érdeksérelmet, továbbá az elérni kívánt cél érdekében joghatás kiváltására alkalmas kell, legyen. Ezt az eljárás alá vont ügyvéd figyelmen kívül hagyta.

K.S. az alábbi okiratokat írta alá:

- ingatlan adásvételi szerződésének felbontása,
- engedményezési szerződés,
- életjáradéki szerződés,
- élettársa javára korábban az ingatlanra haszonélvezeti jogot alapító szerződés felbontása,
- ingatlan eladását tartalmazó adásvételi szerződés.

A fenti okiratok egyenként is megértési nehézséget okozhatnak egy jogban teljesen járatlan ember számára. Alappal feltételezhető, hogy a 86 éves K.S., aki jogban teljesen járatlan, a fenti szerződéseket, főleg egyszerre az összeset, nem tudta értelmezni, hiszen ezek tartalma külön-külön is bonyolult egy laikus számára. Az eljárás alá vont ügyvéd előadása szerint sok időt fordított a szerződések magyarázatára, és a szerződések tartalmát K.S. megértette. Önmagában az, hogy egy idős laikus kijelenti, hogy érti, vagy aláírja a szerződést, még nem jelenti azt, hogy tisztában van a teljes tartalommal, jogokkal és kötelezettségekkel, következményekkel. Felmerülhet annak kérdése, hogy az okiratok megfeleltek-e az ügyfél akaratának.

Legfeljebb a körülmények alapján, ugyan alaposan, de csak vélelmezhető, hogy K.S. nem volt tisztában teljes egészében azzal, hogy az életjáradékba történő beszámítás mit jelent és így az ingatlan tulajdonjogát valójában ellenérték nélkül ruházta át P.E-re. E körben azonban a Fegyelmi Tanács külön nem állapított meg fegyelmi vétséget kétséget kizáró bizonyíték hiányában, de felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét a körütekintő és gondos eljárási kötelezettségre.

A fegyelmi biztos a felek azonosítására vonatkozó és az Üttv. 32. § (1) bekezdésébe ütköző, valamint az Üttv. 44. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző vétség megállapítására tett indítványát nem tartotta fenn, tekintettel arra, hogy az ügyvéd a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot követően, de csatolta az azonosítás elvégzését tanúsító dokumentumokat.

Nem állapított meg a Fegyelmi Tanács fegyelmi vétséget az Üttv. 20. § (4) bekezdésének megsértése miatt. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint önmagában az, hogy egy általa szerkesztett szerződéssel kapcsolatban az ügyfél kioktatást kér a szerződés teljesítése érdekében, vagy egy előre nem látható körülmény miatt megoldást keresve fordul az okiratszerkesztő ügyvédhez, önmagában nem összeférhetetlen tevékenység. Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitásan a felek közötti egyezsége törekedett és lehetőleg a jogvita elkerülésére, ebben valamennyi résztvevő támogatását élvezte. Más kérdés, hogy a feladat megoldására kitalált konstrukció nem vezetett eredményre.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál a Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte az ügyvédi hivatás szempontjából a magatartás súlyát. Az eljárás alá vont ügyvéd megsértette azt az etikai alapelvet, hogy az ügyfél bizalmát el kell nyerni, és azt meg is kell tartani, mert az ügyvédi hivatás gyakorlása az ügyfél bizalmán alapul. Az okiratszerkesztés az ügyvédi tevékenységnek egy rendkívül fontos része és nem nélkülözheti az ügyfelek teljes bizalmát. Az eljárás alá vont ügyvéd alapvető ügyféli érdekeket sértett, amikor joghatás kiváltására alkalmatlan szerződéseket készített és ezzel alkalmat adott az ügyfelek bizalmának elvesztésére, amely nem szolgálja az ügyvédi kar érdekeit.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd együttműködését a fegyelmi eljárás alatt. Enyhítő körülményként értékelte továbbá, hogy a fegyelmi tárgyaláson – átgondolva az ott elhangzottakat – elismerte a fegyelmi felelősségét, kivéve az összeférhetlenséggel kapcsolatos fegyelmi biztosi indítvánnyal kapcsolatban. Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetése idején 5 éve volt bejegyzett ügyvéd, ez idő alatt nem állt marasztalással végződött fegyelmi eljárás hatálya alatt. A Fegyelmi Tanács kisebb súllyal, de a büntetés kiszabásánál erre is tekintettel volt, ugyanúgy, ahogyan a két gyermek utáni tartási kötelezettségre.

A Fegyelmi Tanács az ügy összes körülményét mérlegelve, az elkövetett fegyelmi vétség súlyát figyelembe véve, a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és a kiszabott fegyelmi büntetést tartotta arányosnak a cselekménnyel.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az ügyvéd felelősségét megállapította, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat 40.1. és 40.2. pontja alapján kötelezte a 80.000 Ft átalányköltség megfizetésére. A fegyelmi eljárásban tételes költség nem merült fel.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősséget – jogszabály vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok és szabályzatok alapján kell elbírálni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek vagy az enyhébben bírálendő el.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget 2018-ban követte el, az Üttv. és az ÜESZ rendelkezéseit alkalmazta a Fegyelmi Tanács.

Az eljárásra a 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat rendelkezései az irányadók.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. szeptember 29. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 158.)